

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa Ł. W.

przeciwko B. W.

o rozwód,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 lipca 2020 r.,

na skutek przedstawienia akt o sygn. I C (...) przez Sąd Okręgowy w R. celem
oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

**odmawia oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania
sprawy.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2020 r. Sąd Okręgowy w R., w sprawie z powództwa Ł. W. przeciwko B. W. o rozwód, zwrócił się do Sądu Najwyższego o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 45 § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy oznacza sąd właściwy miejscowo, jeżeli na podstawie przepisów kodeksu w świetle okoliczności sprawy nie można takiej właściwości ustalić. Według paragrafu 2 przywołanego artykułu

o oznaczenie sądu, przed który należy wytoczyć powództwo, występuje sąd, do którego wpłynął pozew.

Właściwość sądu w sprawach ze stosunku małżeństwa (w tym spraw o rozwód) reguluje art. 41 k.p.c., zgodnie z którym powództwo ze stosunku małżeństwa wytacza się wyłącznie przed sąd, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w okręgu tym jeszcze ma miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. Z braku takiej podstawy wyłącznie właściwy jest sąd miejsca zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i tej podstawy nie ma - sąd miejsca zamieszkania powoda.

Skoro powód wskazał w piśmie wszczynającym postępowanie, że pozwana mieszka w T. (k. 3), co zostało także dostrzeżone w uzasadnieniu postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 14 kwietnia 2020 r., to nie ma podstaw do zastosowania art. 45 § 1 k.p.c., gdyż istnieje możliwość jego oznaczenia na podstawie kryteriów określonych w art. 41 k.p.c.

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji.

aj